

lydende paa Hænde-haveren nu ikke forældes; men der er mig vitterligt hverken nogen Høiesteretsdom eller nogen Lovbestemmelse for, at noget Andet skulde gjælde med Hensyn til Coupons. Jeg veed meget vel, at de Grunde, hvorpaa hin Regel er støttet, ikke i hele deres Omfang kunne gøres gjældende med Hensyn til Coupons; men for en væsentlig Del kunne dog de samme Grunde gøres gjældende ogsaa med Hensyn til dem, og det er derfor vistnok meget vanskeligt at sige, hvilket Resultat Høiesteret vilde komme til i denne Henseende, dersom Spørgsmaalet derom kom til at foreligge den. Dog der er som sagt ingen Lovbestemmelse, der statuerer en Forskjel i denne Henseende mellem Statsforfrivninger i Almindelighed og Coupons, der dog i Virkeligheden ogsaa ere Statsforfrivninger. Under disse Omstændigheder skulde jeg for mit Vedkommende endog være tilbøielig til at mene, at den samme Regel maa gjælde med Hensyn til Coupons som med Hensyn til Statsforfrivninger i Almindelighed; dog, jeg vil ikke sige noget Bestemt om, hvad der er det Rette, men kun udtale dette, at det forekommer mig ikke heldigt, at man saaledes i en Lov slaar en vis Fortolkning fast, fordi denne Fortolkning maaftte er den, hvortil Retskyndige, som kysle med Videnskaben, i de senere Aar maatte være komne. Men denne Slutningsætning i § 1 leder mig fremdeles til at henvende et Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister. Det hedder der, at, hvad Renteanvisninger angaaer, skal den Regel fremdeles gjælde, at de forældes i 20 Aar. Hvis jeg ikke har misforstaaet Paragrafens øvrige Bestemmelser, vil det imidlertid i Virkeligheden blive Tilfældet, at for Fremtiden skulle Coupons i visse Tilfælde kunne forældes i en langt kortere Tid end 20 Aar. For at en Statsobligation skal forældes, skulle 20 Aar være forløbne, i hvilke der ikke er gjort Noget for at holde Obligationen i Kraft, og i hvilke man navnlig heller ikke har forlangt Betaling af Renter. Fremdeles skal der, forsaavidt det er en Obligation, der er forsynet med Coupons, være forløbet 3 Aar efter den Rentetermin, til hvilken den sidste af de udgivne Renteanvisninger er forfalden til Indløsning. Men det er da for-

mentlig endvidere Meningen, at, naar en saadan Statsobligation forældes, forældes tillige de udstedte Coupons. Altsaa, den Coupon, som er udstedt til Betaling den sidste Rentetermin, til hvilken der overhovedet er udstedt Coupons, behøver ikke at være mere end noget over 3 Aar gammel for at kunne blive forældet. Det er saaledes muligt efter Bestemmelsen i § 1, at Coupons, der ere udgivne en kortere Tid, et Aarstid eller halvandet, efter den Termin, til hvilken de ere forfaldne, kunne blive forældede, naar Vedkommende, der har modtaget dem, i en tilsvarende Tid af halvandet Aar eller lidt derover ikke fordrer dem indløste. Man vil altsaa i Virkeligheden have indført den nye Bestemmelse til Forskjel fra „den hidtil gjældende Regel“, at Forældelsestiden for Coupons i visse Tilfælde er noget over 3 Aar istedetfor den almindelige Præskriptionstid af 20 Aar. Det er saaledes, at jeg fortolker disse Bestemmelser; men jeg ønskede gjerne at have en Stadfæstelse fra den ærede Minister paa, at jeg i denne Henseende har læst rigtigt. Den ærede Minister gjør Tegn, som overbevise mig om, at jeg i denne Henseende ikke har taget feil. Denne nye Forældelse, efter en Frist af noget over 3 Aar, for en eiendommelig Art af Statsforfrivninger, nemlig Coupons, vækter dog nogen Betænkelse efter min Betragtning. Det er i det praktiske Liv ofte Tilfældet, at Coupons skilles fra Obligationen i den Forstand, at de præsenteres og modtages særskilt til Betaling, uden at det fra nogen af Siderne fordres, at den Obligation, hvortil de høre, skal følge med ved Præsentationen. Men hvor saaledes en Coupon fører en fra Obligationen adskilt Tilværelse, troer jeg, at det ikke vil være stemmende med Hensynet til Lethed i Omsetningen, om man vil indføre den omtalte særegne Forældelse. Det vil i Virkeligheden kunne føre til, at Enhver vil og maa tage i Betænkning at tage imod en Coupon, der er 3 Aar gammel, fordi han udsætter sig for, at den kan være forældet. Som jeg bemærkede, drifter jeg mig imidlertid ikke paa dette Omraade til at stille noget Forslag imod en bestemt Modstand fra den ærede Finantsministers Side; men jeg